

det er derfor mit Haab, at Forslaget maa blive gennemarbejdet saa godt som muligt i Udvalget.

J. H. Jensen: Naar vi skulle til at lovgive angaaende vore Befordringsmidler, maa der være to Hensyn, der gøre sig gældende; det ene er, hvilken Fordel det ny Befordringsmiddel vil bringe Befolkningen, og det andet, hvilke Ulemper det forårsager. Jeg skal da først se paa, hvilke Fordele det ny Befordringsmiddel vil bringe Befolkningen. Det er selvfølgelig, at Udviklingen har bragt med sig, at vi have faaet flere ny Befordringsmidler, som det vilde være en national Ulykke at skulle afskaffe igen. Jeg tænker saaledes paa Jernbaner og andre dermed i Forbindelse staaende Transportmidler. Det ny Befordringsmiddel, der nu er kommet til, og som vi kende under Navn af Automobil, er jo ganske nyt og til Dels ukendt her i Landet. Hvordan det vil blive i Fremtiden, derom skal jeg ikke udtale mig som Spaamand, men vi staa jo foran en Lovgivning i Nutiden, og saa maa Spørgsmaalet blive: hvad Nytte gør dette Befordringsmiddel i Nutiden? Naar der ses hen paa, hvem der er Brugere af disse Befordringsmidler i Øjeblikket, har jeg opdaget, at det, i hvert Tilfælde paa ganske faa Undtagelser nær, kun er nogle handelsrejsende og nogle bedre bemidlede Folk, der bruge det for Moros Skyld, ikke for Nyttens. Det er altsaa kun en meget ringe Del af Befolkningen, der bruger det for Øjeblikket. Jeg vil ikke gaa saa vidt at sige, at det er en Del af Befolkningen, som er af tvivlsomt Værd, thi baade handelsrejsende og de velstillede kunne gøre deres Nytte for Samfundet, men det er i ethvert Tilfælde to Klasser, som jeg ikke mener, at Befolkningen i en saa ualmindelig Grad skal tage Hensyn til mere end til andre Mennesker. Ud fra dette Synspunkt staa det for mig, at der ingen Grund er til særlig at favorisere disse Mennesker, dersom denne Favorisering skal blive paa det øvrige Samfunds Bekostning. Naar vi nu se paa Forholdene ude omkring paa Landet — ja paa Københavns Gader maa de for mig køre med Automobiler, saa meget de ville — (*Alfred Christensen:* Det kan De ikke give dem Lov til!) Ja jeg har sagt: at „for mig“ og ikke mere, det kan jeg gøre — altsaa, naar man nu ser disse Automobiler benyttede ude paa Landet, er der vel ingen, som færdes paa Landevejene, uden at de have opdaget, at for de almindelige gamle Sam-

færdselsmidler er dette ny Samfærdselsmiddel meget farligt. Jeg tror, at det bliver saare faa Heste, der ville finde sig i at gaa forbi en saadan Skabning, naar den kommer susende hen ad Vejen, selv om det er nok saa dygtig en Kusk, der sidder paa Vognen. Jeg har ikke været i det uheldige Tilfælde at sidde paa en Vogn, der skulde møde et Automobil, men jeg har været saa heldig at være Tilskuer og set, hvilke skæbningsvangre Følger det var lige ved at forvolde og skulde have voldt, hvis det ikke havde været saa heldigt, at Automobilstyreren var temmelig fornuftig, hvad jeg ingenlunde tør forudsætte, at de alle blive i Fremtiden. Da det nu er saaledes, at en hel Del Mennesker ville risikere Liv og Lemmer ved at møde dette nymodens og moderne Køretøj, og da der kun er saa faa Mennesker, som have Nytte af det for Øjeblikket, vil man kunne forstaa, at jeg hører til dem, der ønske saa skærpende og snærende Regler over for dette ny Køretøj som muligt. Naar Lovforslaget derfor er blevet hilst med Glæde, kan jeg til en vis Grad slutte mig dertil, for saa vidt som jeg indrømmer, at dette Lovforslag er blevet et nødvendigt Onde. Det havde været bedre, om vi slet ikke havde behøvet Lovforslaget, men som Forholdene ere, er det paa Tide, at det er fremkommet, og jeg er som sagt glad ved, at det har en hel Del skærpende Regler for Kørslen.

Men jeg hører rigtignok til dem, som godt kunne gaa et Skridt videre endda end Lovforslaget. Jeg hørte, at min ærede Navne fra Københavns 10de Valgkreds (*J. Jensen*) var inde paa, at Reglerne her vare saa skarpe, at det næsten var et Forbud. Det staa for mig saaledes, at efter Reglen her køres der temmelig frit, thi det er ikke ret mange skærpende Omstændigheder, der ere her. De kunne ganske vist ikke flyve saa haardt afsted, som det er muligt, men desværre gælder det jo alligevel, at naar de komme ud paa fri Landevej, hvem kan saa kontrolere, om de køre 1 eller 2 Mil i Timen; det er ikke nemt at gøre. Det kan godt være, at der er enkelte skarpe Bestemmelser, men jeg kan gaa en Del videre i det Stykke og faa endnu flere skarpe Bestemmelser ind, end der er nu, og jeg vil haabe, at disse Bestemmelser, naar Lovforslaget forlader dette Ting, ikke ville være lempede, men derimod udvidede. Det ærede Medlems Tale overraskede mig ikke, fordi jeg allerede af Arbejderbladet i Aalborg havde set, at Socialdemokratiet tog Stilling til